

A jótállás és fogyasztási cikkek

Fogalmak tisztázása

A két sokszor tévesen hivatkozott rendelet és törvény:

151/2003. (IX. 22.) Korm. rendelet az egyes tartós fogyasztási cikkekre vonatkozó kötelező jótállásról és a 2002. évi XXXVI. törvény pedig a PTK fogyasztóvédelemmel kapcsolatos módosításáról rendelkezik.

Azonban

A forgalomba hozó cégek által nem magánszemélynek értékesített termékek és berendezések jogilag termelőeszközöknek minősülnek és nem fogyasztási vagy tartós fogyasztási cikkek, tehát azokat - néhány kivételtől eltekintve - nem fogyasztási szerződés keretében és nem fogyasztóknak értékesítjük. Ezért a fent nevezett rendeletek és a kötelező jótállás ezekre a termékekre nem vonatkozik.

A fentiekből adódóan a Távollevők között kötött szerződésekről szóló, 17/1999. (II.5.) számú kormányrendelet rendelkezései sem érvényesek ez esetben.

Idézet a Kormányrendeletből:

151/2003. (IX. 22.) Korm. rendelet az egyes tartós fogyasztási cikkekre vonatkozó kötelező jótállásról A Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 248. §-ában foglaltakra figyelemmel a Kormány a következő rendeletet alkotja:

1. § (1) A Magyar Köztársaság területén fogyasztói szerződés [Ptk. 685. § e) pontja] keretében értékesített, a rendelet mellékletében felsorolt új tartós fogyasztási cikkekre (a továbbiakban: fogyasztási cikk) e rendelet szabályai szerint jótállási kötelezettség terjed ki.

Idézet a Polgári Törvénykönyvből:

685.§

d) fogyasztó: a gazdasági vagy szakmai tevékenység körén kívül eső célból szerződést kötő személy

e) fogyasztói szerződés: az a szerződés, amely fogyasztó és olyan személy között jön létre, aki (amely) a szerződést gazdasági vagy szakmai tevékenysége körében köti a törvény jótállásra és kellékszavatosságra vonatkozó szabályai alkalmazásában az a szerződés minősül fogyasztói szerződésnek, amelynek tárgya ingó dolog, kivéve a villamos energiát, a - tartályban, palackban vagy egyéb módon korlátozott mennyiségben vagy meghatározott úrtartalommal ki nem szerelt - vizet és gázt, továbbá a végrehajtási eljárás vagy más hatósági intézkedés folytán eladott dolgot, valamint az olyan árverésen eladott használt dolgot, amelyen a fogyasztó személyesen részt vehet (fogyasztási cikk).

A forgalmazó (jelen esetben a Legally Gasztro Kft.) tehát nem köteles jótállást adni, ha a vevő gazdasági vagy szakmai tevékenysége körében vásárol (szerződik). Ettől persze a forgalmazó önként eltérhet, ahogy mi is eltértünk az Általános Szerződési Feltételeinkben vállalt részletek szerint. Fontos tisztázni a fogalmakat is: a garancia szó nem jogi szakkifejezés, ezt sem a Polgári Törvénykönyv sem a jótállási kötelezettségekről rendelkező jogszabályok nem használják. A kereskedelmi gyakorlatban a garancia azt jelenti, hogy a szolgáltató az áru hibátlanságáért, minőségéért - az erre vonatkozó jogszabályok szerinti jogi tartalommal - adott módon helytállást vállal, azaz garantálja, hogy az áru az átadáskor megfelelt a törvényes és szerződéses feltételeknek.

A hibás teljesítés tényének megállapítása csak akkor jár együtt szavatossági helytállással, ha a szolgáltatás (termék) a teljesítés időpontjában volt hibás, azaz a hiba oka nem a szerződéses teljesítést követően keletkezett. Ha a gép meghibásodásához, károsodásához vezető műszaki folyamat alapvető és meghatározó oka az előírásoktól eltérő, nem megfelelő üzemeltetés (nem rendeltetésszerű használat, előírt karbantartás elmaradása, stb), a saját érdekkörben felmerült mulasztás következményeit az üzemeltetőnek kell viselnie (önhiba).

A jótállás/"garancia" értelemszerűen nem vonatkozik továbbá az üzemszerűen kopó alkatrészekre, az ezen kopó alkatrész által okozott járulékos meghibásodásokra és a külső behatás által előidézett meghibásodásokra sem.